

**Ukrainian scholarship in the public space:
Prof. Alexander Motyl's latest exhibition at the UCRDC**

Dr. Ulana Plawuszczak Pidzamecky. Just over two years ago, the Ukrainian Canadian Research & Documentation Centre (UCRDC - <http://www.ucrdc.org/>), located at St. Volodymyr Institute in Toronto (<https://www.stvolodymyr.org/>) celebrated a milestone of scholarship in the public space - its 40th anniversary (see: <https://www.facebook.com/search/top/?q=40th%20anniversary%20UCRDC>). Today, as we approach three years of russia's brutal, expansionist, and hegemonic war in Ukraine, including its relentless and perfidious war of disinformation, the vital role of full-time community-based research and documentation cannot be overstated. As the late prof. Mark von Hagen, an eminent Slavicist and Ukrainianist, once wrote in answer to the discussion question "Does Ukraine have a history?",

One answer to this seemingly simple question was suggested by a Ukrainian scholar when he retorted that if Ukraine has a future, then Ukraine will have a history. He thereby correctly put politics, including international politics, at the center of the discussion. A simple answer to the question is, of course, that the peoples and institutions that occupy the contemporary state of Ukraine have a history, in the sense of lived experience, *wie es eigentlich gewesen ist*, the way all of us have pasts to which we can appeal.

But if we re-ask the question, "Does Ukraine have a history?" and mean this time a written record of that experienced past that commands some widespread acceptance and authority in the international scholarly and political communities, then the answer is not so simple.... (1995, p. 658).

Some 30 years after von Hagen's observations, the question remains problematic, especially in today's tense and contentious international political climate. However, uniquely placed institutions such as the UCRDC serve to diligently increase and decolonize the body of historical knowledge and to dispel myths and untruths, contributing to a broader profile for and a more robust and authoritative scholarly discourse about Ukraine and Ukrainian history world-wide.

A key feature of UCRDC is its value to eminent scholars of Ukrainian history and culture. A powerful current exhibition (running until the end of February 2025) is a case in point. Recently opened, a collection of paintings by political science professor Alexander Motyl of Rutgers University-Newark entitled "Ukraine in Ruins" is drawing widespread attention. The collection consists of sixteen 9" x 12" black-and-white paintings depicting central Kyiv in ruins as a result of explosions set off by the retreating Soviets in 1941-42, along with Ukraine in ruins in 2022-23 as a result of russia's genocidal war that the world continues to witness to this day.

Motyl's haunting and compelling current exhibit "Ukraine in Ruins 1941-1942, 2022-2023", creatively organized for display by UCRDC's professional administrator, Bozhena Gembatiuk, is his second installation at the Centre (having in 2022 exhibited "The First Winter Campaign of the Army of the Ukrainian National Republic"). Seven of the 18

acrylic-and-pen paintings, depicting central Kyiv in ruins in 1941-42, were completed in mid-2021. The other eleven, depicting Ukraine in ruins in 2022-23, were completed during the current war. All the paintings are based on photographs. These disturbing images, whose emotional charge is accentuated by the contrast of black and white, with desolate shades of palpably smokey grey, are at once real and surreal, reminiscent of wartime newsreel footage of bygone days.

Motyl's current exhibit highlights with both singular artistry and historical acumen the horrific toll that the Russian aggressor has wrought upon Ukraine in modern times (and not only), serving as publicly accessible expert testimony of the perpetration of pre-meditated massive violence. One need not speak Ukrainian, nor be Ukrainian, to comprehend the magnitude of these telling images. (The paintings are also available for sale.)

An exhibit not to be missed. December 9, 2024 – February 28, 2025.

Professor Alexander Motyl is a well-known and esteemed American political scientist, historian, scholar, writer, and artist of Ukrainian descent. He was born on October 21, 1953, in New York City to a family of immigrants from the Lviv region. He received his bachelor's degree in history (1975), master's degrees in international relations (1979) and political science (1983), and a doctorate in political science (1984). At Columbia University, he worked as a professor and director of the Nationalities and Siberia Program. In 1992-1998, he was deputy director of the Harriman Institute. In 1999-2008, he was Deputy Director of the Global Affairs Division and Professor of Political Science at Rutgers University in New Jersey. In 2016-19, he was Dean of the Faculty of Government and Economics at the Ukrainian Free University in Munich. His research interests include nationalism, revolution, and empire. Prof. Motyl is a prolific author and editor of important scholarly publications, a contributor of dozens of articles to academic and policy journals, newspaper op-ed pages, and magazines, and writes a variety of weekly blogs. According to *Academic Influence*, Motyl was ranked sixth among the "Top Ten Most Influential Political Scientists Today." Motyl's work as a writer is no less successful and productive. His prolific output includes 11 novels and two poetry collections. As an artist, he has had solo exhibitions in New York, Philadelphia, and Toronto. His artworks are part of the permanent collection of the Ukrainian Museum in New York and the Oseredok Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg.

**The Ukrainian Canadian Research & Documentation Centre
620 Spadina Ave., Toronto, Ontario M5S 2H4 Canada**

The UCRDC collects, catalogues, and preserves material documenting the history, culture, and contributions of Ukrainians across the globe. It does so through pioneering projects, programs, publications, presentations, educational initiatives, collections of primary and secondary documents (from individuals, community organizations, and professional associations), and exhibitions, with emphasis on several key areas: The Holodomor (Famine-Genocide) of 1932-33; the experiences of Ukrainians during WWII, in the Displaced Persons camps, and during the post-War emigration; and recording

Ukrainian life in Canada through oral history and the exploration of the ethnicity of people of mixed heritage (Ukrainian/non-Ukrainian). The Centre's meticulously catalogued holdings include important and award-winning documentary films ("Harvest of Despair", "Between Hitler and Stalin", "Freedom Had a Price", "A Canadian War Story"), audio and video interviews, photographic records, and textual archives (many digitized).

The UCRDC works to address complex issues with professionalism, determination, and approachability.

The work of the Centre has been especially intense the past two years, with impactful exhibitions, such as "My DP Stories – Displaced Persons After WWII", "The Diaspora Remembers – Holodomor Commemorative Exhibit", "The First Winter Campaign of the Army of the Ukrainian National Republic", "Ukrainians and Canada's First Internment Operations 1914-1920", and "100 Years of Ukrainian Independence"; thought-provoking presentations ("Crimea is Ukraine. Action plan after de-occupation", "The Mennonite Experience During the Holodomor", "Tracing and Documenting Ukrainian Victims of the Ravensbrück Concentration Camp", "Leon Hloba, Ukrainian, hero of the French underground in World War II", "They saved other people's children, risking their own" - lecture by Dr. Ihor Shchupak, and many others); ground-breaking publications ("Ukrainian Women of Ravensbrück Concentration Camp", "The Extraordinary Lives of Ukrainian-Canadian Women", "Orest Subtelny as Historian", "Famine-Genocide in Ukraine", "Between Hitler and Stalin", and other important works); and ongoing archival research: awaiting an interested researcher or research project is the recently received archive of the late Dr. Oleksandra Kopach, educator, writer, literary scholar, founder of the Hryhoryy Skovoroda Ukrainian Studies Program in Toronto, the first Ukrainian secondary school program in North America – an important opportunity on occasion of the 60th anniversary of the Ukrainian Canadian Congress School Board, Toronto Division.

Researchers from across North America, Ukraine, and around the world visit the Centre to access its unique collections. Expressions of interest are always welcome.

**Українська наука в публічному просторі:
Найновіша виставка професора Олександра Мотиля в УКДДЦ**

Трохи більше двох років тому Українсько-канадський дослідчо-документаційний центр (УКДДЦ - <http://www.ucrdc.org/>), що знаходиться в Інституті Св. Володимира в Торонто (<https://www.stvolodymyr.org/>), відзначив знаменну подію свого наукового розвитку в громадському просторі – 40-річчя (див.: <https://www.facebook.com/search/top/?q=40th%20anniversary%20UCRDC>). Сьогодні, коли ми наближаємося до трьох років жорстокої, експансіоністської та гегемоністської війни росії в Україні, включно з її невпинною та підступною дезінформаційною війною, неможливо переоцінити життєво важливу роль досліджень та документування на суспільному рівні, які проводяться на постійній

основі. Як колись написав видатний славіст і україніст, покійний проф. Марк фон Гаґен, відповідаючи на дискусійне запитання «Чи має Україна історію?»,

Одну з відповідей на це, здавалося б, просте запитання запропонував український учений, коли він відповів, що якщо Україна має майбутнє, то Україна матиме історію. Тим самим він правильно поставив політику, в тому числі міжнародну, у центр дискусії. Проста відповідь на запитання полягає, звісно, в тому, що народи та інституції, які займають сучасну українську державу, мають історію, у сенсі пережитого досвіду, *wie es eigentlich gewesen ist*, тобто, як усі ми маємо минуле, до якого можемо звертатися.

Але якщо ми знову поставимо запитання: «Чи має Україна історію?» і цього разу маємо на увазі письмовий доказ того досвідченого минулого, який користується широким визнанням і авторитетом у міжнародних наукових і політичних спільнотах, тоді відповідь не така проста... (1995, стор. 658).

Близько 30 років після спостережень фон Гаґена це питання залишається проблематичним, особливо в сучасному напруженому та суперечливому міжнародному політичному кліматі. Однак такі унікальні установи, як УКДДЦ, старанно працюють над збільшенням і деколонізацією історичних знань, а також над розвіюванням міфів і неправди, сприяючи ширшому представленню України та української історії у світі, а також більш потужному та авторитетному науковому дискурсу про неї у світі.

Ключовою особливістю УКДДЦ є його цінність для видатних вчених української історії та культури. Про це свідчить потужна поточна виставка (яка працює до кінця лютого 2025 року). Нещодавно відкрита колекція картин професора політології Олександра Мотиля з Рутґерського університету в Ньюарку під назвою «Україна в руїнах» привертає широку увагу. Колекція складається з шістнадцяти чорно-білих картин розміром 9 x 12 дюймів, на яких зображено центр Києва в руїнах внаслідок вибухів, здійснених відступаючими радянськими військами в 1941-42 роках, а також Україну в руїнах в 2022-23 роках в результаті ґеноцидної війни росії, свідком якої світ продовжує залишатися донині.

Захоплююча виставка Мотиля «Україна в руїнах 1941-1942, 2022-2023», креативно експонована фаховим адміністратором УКДДЦ, п. Боженою Гембатюк, є його другою інсталяцією в Центрі (виставивши у 2022 році «Перший Зимовий похід армії Української Народної Республіки»). Сім із 18 картин, написаних акрилом і пером, що зображають центр Києва в руїнах 1941-42 років, були завершені в середині 2021 року. Інші одинадцять, що зображують Україну в руїнах у 2022-23 роках, були завершені під час нинішньої війни. Всі картини створені на основі фотографій. Ці тривожні образи, емоційний заряд яких підкреслюється контрастом чорного і білого, з пустельними відтінками відчутно димчастого сірого, водночас реальні і сюрреалістичні, нагадуючи кадри воєнної кінохроніки минулих часів.

Поточна виставка Мотиля з винятковою художністю та історичною проникливістю висвітлює жахливі втрати, які російський агресор завдав Україні в сучасну пору (і не тільки), слугуючи загальнодоступним експертним свідченням про вчинення умисного масового насильства. Не обов'язково розмовляти українською мовою чи бути українцем, щоб усвідомити масштаб цих промовистих образів. (Картини також можна придбати.)

Це виставка, яку не можна пропустити. 9 грудня 2024 р. - 28 лютого 2025 р.

Професор Олександр Мотиль – відомий і шанований американський політолог, історик, науковець, письменник і художник українського походження. Народився 21 жовтня 1953 року в Нью-Йорку в родині емігрантів з Львівщини. Здобув ступені бакалавра історії (1975), магістра міжнародних відносин (1979) і політології (1983) та доктора політичних наук (1984). У Колумбійському університеті працював професором і директором програми національностей і Сибіру. У 1992-1998 роках був заступником директора Інституту Гаррімана. У 1999-2008 роках був заступником директора відділу глобальних справ і професором політології в Університеті Рутгерса в Нью-Джерсі. У 2016-19 роках був деканом факультету державного управління та економіки Українського вільного університету в Мюнхені. Його наукові інтереси включають теми націоналізму, революції та імперії. Проф. Мотиль є плідним автором і редактором поважних наукових книг. З його пера також вийшли десятки статей для наукових і політичних журналів, газетних сторінок та інших видань та, крім цього, він пише різноманітні щотижневі блоги. За версією *Academic Influence*, Мотиль посів шосте місце серед «десятки найвпливовіших політологів сучасності». Не менш успішною і продуктивною є творчість Мотиля як письменника. Його плідний доробок включає 11 романів і дві поетичні збірки. Як художник мав персональні виставки в Нью-Йорку, Філадельфії та Торонто. Його мистецькі роботи є частиною постійної колекції Українського музею в Нью-Йорку та Осередку Української Культури й Освіти у Вінніпезі.

**Українсько-канадський дослідчо-документаційний центр
The Ukrainian Canadian Research & Documentation Centre
620 Spadina Ave., Toronto, Ontario M5S 2H4 Canada**

УКДДЦ збирає, каталогізує та зберігає матеріали, що документують історію, культуру та внесок українців у всьому світі. Це робиться через першохідницькі проекти, програми, публікації, презентації, освітні ініціативи, колекції первинних і вторинних документів (від окремих осіб, громадських організацій та професійних асоціацій) і виставки, з наголосом на кількох ключових темах: Голодомор (-Геноцид) 1932-33 рр.; досвід українців під час Другої світової війни, у таборах для переміщених осіб та під час повоєнної еміграції; а також запис українського життя в Канаді через усну історію та дослідження етнічної приналежності людей мішаного походження (українське-неукраїнське). Ретельно каталогізовані фонди Центру включають важливі та відзначені нагородами документальні фільми («Жнива розпачу», «Між Гітлером і Сталіним», «Свобода мала ціну», «Канадська історія війни»), аудіо- та відеоінтерв'ю, фотографії та текстові архіви (багато оцифрованих).

УКДДЦ працює над вирішенням складних питань з професіоналізмом, рішучістю та доступністю.

Робота Центру була особливо інтенсивною протягом останніх двох років, із вражаючими виставками, такими як «Мої Ді-Пі історії – переміщені особи після Другої світової війни», «Діаспора пам'ятає – пам'ятна виставка про Голодомор», «Перший зимовий похід Армії Української Народної Республіки», «Українці та перші канадські операції з інтернування 1914-1920 рр.», «100 років української Незалежності»; змістовними презентаціями («Крим – це Україна. Плян дій після деокупації», «Менонітський досвід під час Голодомору», «Розшук та документування українських жертв концтабору Равенсбрюк», «Лев Глоба, українець, герой французького підпілля у Другій світовій війні», «Рятували чужих дітей, ризикуючи своїми» - лекція д-ра Ігоря Щупака, та багато інших); новаторськими публікаціями («Українські жінки концтабору Равенсбрюк», «Надзвичайні долі надзвичайних жінок. Усна історія двадцятого століття», «Орест Субтельний як історик», «Голод-ґеноцид в Україні», «Між Гітлером і Сталіним» та ін. видання); та архівними дослідженнями: нещодавно отриманий архів покійної д-р Олександри Копач, педагогині, письменниці, літературознавиці, засновниці Курсів українознавства ім. Григорія Сковороди в Торонто, першої української середньошкільної програми в Північній Америці, чекає зацікавленого дослідника чи дослідницького проєкту - важлива можливість з приводу 60-річчя Шкільної ради Конґресу Українців Канади, Відділ Торонто.

Дослідники з усієї Північної Америки, України та всього світу відвідують УКДДЦ, щоб отримати доступ до його унікальних колекцій. Висловлення зацікавленості завжди вітаються.